

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010383
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1518010383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného M. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V a poškodenej O.. O. M. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/44/2018 zo dňa 26.11.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej Mgr. O. M..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku s použitím § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej Mgr. O. M., D.. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. D. X, N., škodu vo výške 2.822,01 €.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného M. G. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 08.12.2017 v čase asi o 18.18 hod. viedol ako vodič autobus O. zn. Z. NB XX, evidenčného čísla BL-XXXJX, linky č. XX, v N. v smere z T. ulice na M. cestu, pričom v križovatke ulíc T. - M. cesta v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. c) Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke s poukazom na § 9 ods. 1 písm. g) Vyhlášky č. 9/2009 Z. z. Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a § 4 ods. 1 písm. f) Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 9/2009 Z. z. Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pri odbočovaní vpravo na doplnkový zelený svetelný signál pre jeho smer jazdy č. S 10 sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, následkom čoho nedal prednosť chodkyni, poškodenej O. M., prechádzajúcej cez riadne vyznačený priechod pre chodcov z pravej strany vozovky na ľavú stranu vozovky z pohľadu jazdy vodiča M. G. na zelený svetelný signál pre jej smer chôdze č. S Xb, následkom čoho došlo k ich zrážke, svojím konaním spôsobil chodkyni poškodenej O. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. námestie 2, N., otras mozgu, pomliaždenie hlavy s tržnou ranou, zlomeninu pravej laktovej kosti, tržnú ranu ľavého lakt'a, pomliaždenie pravého hrudníka, pomliaždenie pravej brušnej steny s dobou liečenia a obmedzením na obvyklom spôsobe života 2-3 mesiace a škodu vo výške 2.822,01 €, a spôsobil škodu poškodenej spoločnosti W. zdravotná poisťovňa, a.s., I. XX, N. IČO: XXXXXXXXX, škodu vo výške 2.179,45 € úhradou liečebných nákladov poškodenej O. M., škodu poškodenej spoločnosti Z. poisťovňa, a.s., R. XX, N., vo výške 122,10 € úhradou dávok nemocenského poistenia poškodenej O. M.,

za čo mu podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 2.179,45 € poškodenej spoločnosti W. zdravotná poisťovňa, a.s., a vo výške 122,10 € Sociálnej poisťovni, a.s. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodenú Mgr. O. M. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote prokurátor a poškodená odvolanie.

Odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného smeruje proti výroku o treste a proti výroku o náhrade škody. Prokurátor odôvodnil odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.01.2019. Konštatuje, že samosudca okresného súdu svoje rozhodnutie o výške uloženého trestu odňatia slobody a podmieničného odkladu jeho výkonu, a najmä neuloženie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, dostatočne vecne neodôvodnil. Odôvodnenie výšky trestu a odkázania poškodenej O. M. s nárokom na náhradu škody na civilný proces považuje za formálne až arbitrárne. Záver samosudcu o neuložení zákazu činnosti je o to viac nepochopiteľný, ak v uloženom trestnom rozkaze samosudcu zo dňa 28.06.2018 za tých istých podmienok trestnej a priestupkovej minulosti uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 1 rok, a to všetko za absolútne nezmenených skutkových a právnych okolností od vydania trestného rozkazu do vyhlásenia rozsudku na hlavnom pojednávaní.

Konaním obžalovaného bol narušený vysoko chránený záujem, a to ochrana ľudského života. S argumentáciou samosudcu okresného súdu, ktorá ho viedla k neuloženiu trestu zákazu činnosti a odkázanie poškodenej O. M. s nárokom na náhradu škody, sa nie je možné v žiadnom prípade stotožniť. Samosudca okresného súdu dostatočne nevysporiadal s podstatnými okolnosťami odôvodňujúcimi vydanie takého rozhodnutia práve u tohto obžalovaného dostatočným a dôsledným zhodnotením osoby obžalovaného, jeho postoja k spáchanému skutku a jeho prejavu ochoty náhrady škody a zmiernenia následkov svojho konania. Nejestvuje napriek argumentom predneseným obžalovaným na hlavnom pojednávaní reálny dôvod na neuloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Napriek tomu, že obžalovaný je vodičom z povolenia, je nedisciplinovaným vodičom, ktorý sa dopustil celkovo piatich priestupkov, a to pred skutkom i po skutku. Obžalovaný bol už v minulosti dvakrát súdne trestaný, i keď sa na neho hľadí ako na netrestaného. To, že sa jedná o nedisciplinovaného vodiča potvrdzuje i fakt, že jeden z jeho minulých súdom uložených trestov bol za dopravnú nehodu, kedy mal uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Obžalovaný sa žiadnym spôsobom nepričinil o odstránenie škodlivých následkov ním spáchaného trestného činu a to ani len čiastočnou náhradou škody poškodenej O. M..

Samosudca mal podklad k rozhodnutiu i o nároku poškodenej O. M. na náhradu škody a to tak, že jej prizná uplatnenú škodu a obžalovaného zaviazá jej náhradou, nakoľko škodu poškodené riadne uplatnila a vydokladovala listinnými dôkazmi. Taktiež bolo vyčíslené bolestné a to znaleckým posudkom prof. MUDr. A. U., CSc. Škodu obsahovala i skutková veta obžaloby. Tvrdenie samosudcu, že podľa vyjadrenia znalca liečba trvá, a preto by dokazovanie v tomto smere presahovalo potreby trestného konania, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko znalec uviedol, že liečba trvá v čase spracovania znaleckého posudku, čo bolo 16.01.2018, a nie v čase konania hlavného pojednávania dňa 26.11.2018, kedy samosudca nevykonaním ku škode ani minimálne dokazovanie. I súd je povinný brať na zreteľ právo poškodeného na priznanie náhrady škody, a nie ho o takého právo bezdôvodne ukracovať.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa uloženého trestu odňatia slobody, a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci rozsudkom a obžalovanému uložil okrem podmieničného trestu odňatia slobody i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu jedného roku a súčasne ho zaviazá povinnosťou nahradiť škodu poškodenej O. M. podľa uplatnenia uvedeného v skutkovej vete obžaloby.

Poškodená podala odvolanie proti výroku o náhrade škody v zákonnej lehote dňa 22.01.2019 s odôvodnením, že svoj nárok na náhradu škody si uplatnila riadne, do skončenia vyšetrovania, tento vyčíslila a aj preukázala. Nebol daný žiadny dôvod na jej odkázanie na civilný proces, a celý zmysel adhézneho konania bol postupom súdu prvého stupňa zmarený. Nie je pravdou, ako uvádza súd prvého stupňa, že poškodená svoj nárok nevyčíslila. Tento vyčíslila v zápisnici pred orgánom činným v trestnom

konaní dňa 10.05.2018 vo výške 2.822,01€. Celý nárok riadne preukázala. Nie je pravdou, že jej boli liečebné náklady uhradené, od nehody obdržala len nemocenské dávky. Preto poškodená navrhla, aby jej odvolací súd nárok na náhradu škody priznal tak, ako si ho uplatnila.

Odvolací súd po predložení veci zistil, že súd prvého stupňa nevykonával dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie v súlade s návrhmi procesných strán, keď opomenul vykonať akékoľvek dôkazy k výroku o náhrade škody. Jednalo sa o dôkazy takého charakteru, ktoré bolo možné vykonať bez neprimeraných ťažkostí aj pred odvolacím súdom, a preto odvolací súd nezrušil napadnutý rozsudok na neverejnom zasadnutí, ale nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom dokazovanie v potrebnom rozsahu doplnil. So súhlasom procesných strán podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok Prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia, a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal doklady predložené poškodenou v prípravnom konaní (č.l. 29 - 32). Jedná sa o pokladničné bloky za lieky a zdravotnícke pomôcky vo výške 25,49 € + 4,10 € + 5,61€ + 3,95 € + 19,99 € a príjmový pokladničný doklad s faktúrou na sumu 27,69 € za lieky. Znalec určil výšku bodového ohodnotenia zranenia v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia na 145 bodov.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých výrokoch. Poukázal na to, že obžalovaný sa priznal a svoje konanie oľutoval. Súd prvého stupňa správne a citlivo posúdil všetky okolnosti pri ukladaní trestu, pričom v súlade s napadnutým rozsudkom obhajca nepovažuje uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá aj vzhľadom na odstup času a osobu obžalovaného za primerané. Obžalovaný je čiastočne invalidný a vykonávanie práce vodiča je jediným zdrojom jeho obživy. Na odsúdenia z 80. rokov nie je možné prihliadať pre odstup času, pričom aj priestupky, na ktoré prokurátor poukazuje v odvolaní, treba chápať ako menej závažné. Priestupok z roku 2018 bol riešený len napomenutím, pričom sa jednalo o vozidlo obžalovaného, ale konania sa dopustil jeho syn. Rozhodnutie v časti náhrady škody obhajoba považovala tiež za správne, a preto navrhla, aby súd obe odvolania zamietol.

Poškodená sa pridržiavala svojho odvolania a požiadala, aby jej bol priznaný nárok na náhradu škody.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry sa plne pridržiavala argumentov uvedených v písomnom odvolaní okresnej prokuratúry i záverečného návrhu odvolania.

Obžalovaný sa pred odvolacím súdom opätovne poškodenej ospravedlnil, veľmi toho ľutuje.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť oboch odvolaní (306 ods. 1 Trestného poriadku), a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné a odvolanie poškodenej Mgr. O. M. je dôvodné v celosti.

Podľa § 321 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20170101.html>> alebo <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20170101.html>>, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané

v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 25.06.2018 podal prokurátor na M. G. na príslušný súd obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.11.2018 obžalovaný M. G. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste. Dokazovanie k výroku o náhrade škody, ktoré mal vykonať súd prvého stupňa, v zmysle § 326 ods. 5 Trestného poriadku vykonal odvolací súd.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Z jeho evidenčnej karty vodiča vyplýva, že v rokoch 2012 až 2014 bol 3 krát priestupkovo prejednaný, a sankcionovaný pokutou, z toho 2 razy pre porušenie povinností účastníka cestnej premávky, a to pre nerešpektovanie dopravnej značky, a tiež pre nezadanie správnych a úplných údajov do palubnej jednotky na výpočet mýta. Z evidencie priestupkov vyplývajú 2 záznamy, avšak jeden z nich je totožný so záznamom v evidenčnej karte vodiča (jedná sa o priestupok z 28.10.2014 - mýto). Dňa 12.01.2018, t.j. po skutku, sa obžalovaný dopustil priestupku spočívajúceho v zastavení na chodníku, za ktorý bol napomenutý. Obžalovaný je zamestnaný ako vodič autobusu v Dopravnom podniku N., a.s., predtým pracoval ako učiteľ v autoškole. Jeho pracovný pomer je v zmysle pracovnej zmluvy uzavretý na neurčitý čas. V roku 2012 obžalovaný absolvoval výmenu bedrového kĺbu.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd súhlasí s odvolacími námietkami prokurátora, že súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil napadnutý rozsudok v časti neuloženia trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá, hoci jeho rozhodnutie po doplnení chýbajúcich úvah odvolací súd považuje za správne. Súdu prvého stupňa (i prokurátorovi) uniklo, že obžalovaný nespáchal spolu 5 priestupkov, ale 4, pričom v odôvodnení rozsudku absentuje hodnotenie osoby obžalovaného z hľadiska rizika pre životy a zdravie ľudí v cestnej premávke. Predovšetkým odvolací súd pre odstup času neprihliadal odsúdenie (ani spáchanie) trestného činu obžalovaným na úseku dopravy, ku ktorému došlo v roku 1987, t.j. pred 32 rokmi. Jednak sa jedná o výrazný odstup času niekoľkých desiatok rokov, a jednak je toto odsúdenie zahladené. Po uvedenom odstupe času nemožno zovšeobecniť, že obžalovaný je pre spáchanie trestného činu v doprave pred takým časom rizikovým vodičom. Počet priestupkov, ktorých sa obžalovaný dopustil pred i po žalovanom trestnom čine je síce 4, avšak jedná sa o priestupky menej závažné, za ktoré nedošlo k zadržaniu vodičského preukazu, a ku ktorým nedošlo porušením takých povinností účastníka cestnej premávky, ktoré sa považujú za mimoriadne dôležité, ako napr. povinnosť dodržiavať najvyššiu povolenú rýchlosť a pod. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nie sú dané také pomery obžalovaného a okolnosti skutku, ktoré by nevyhnutne vyžadovali preferovanie ochrannej funkcie trestu pred funkciou výchovnou. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok s

podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok považuje odvolací súd pre naplnenie účelu trestu uvedeného v citovanom ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona za dostatočné, a to so zreteľom na ďalšie okolnosti prípadu, a to skutočnosť, že obžalovaný je profesionálnym vodičom so zdravotným znevýhodnením, preto by bolo uloženie trestu zákazu činnosti spojené so stratou práce, s ťažkosťami pri hľadaní inej práce vzhľadom na zdravotný handicap, a v neposlednom rade by zrejme došlo k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu uspokojenia nároku poškodených na náhradu škody. Za týchto okolností odvolací súd dospel k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá obžalovanému by bolo neprimerane prísne, a bolo by predovšetkým na škodu poškodenej. V zmysle uvedeného odvolací súd v tejto časti vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Na strane druhej, odvolanie prokurátora proti výroku o náhrade škody, ktorým bola Mgr. O. M. odkázaná na civilný proces, i odvolanie poškodenej boli plne opodstatnené, čo viedlo k zrušeniu napadnutého výroku odvolacím súdom podľa § 321 ods. 1 písm. f) Trestného zákona. Obžalovaný vyhlásením viny zo skutku, ktorý jasne definoval nárok poškodenej na náhradu škody, uznal i nárok poškodenej, ktorý bol navyše riadne zdokumentovaný i preukázaný. Nebol žiaden dôvod na odkázanie poškodenej na civilný proces, pretože nebolo potrebné vykonávať žiadne ďalšie dôkazy než tie, ktoré boli súčasťou vyšetrovacieho spisu. Odvolací súd dospel k záveru, že výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej Mgr. O. M. bol v rozpore so zákonom, predovšetkým s § 287 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré explicitne určuje povinnosť súdu nárok priznať, ako je škoda súčasťou skutku, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku neboli predmetom revízie odvolacím súdom, pretože neboli napadnuté odvolaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.